Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2024-0033

(mr. A.W.H. Vink, voorzitter en mr. D.P. van Strien, secretaris)

Datum uitspraak	11 januari 2024
Klacht van	De consument
Tegen	Nationale-Nederlanden Levensverzekering Maatschappij N.V., gevestigd te Den Haag, verder te noemen de verzekeraar
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen

Samenvatting

Geschil beperkt tot klacht over het hefboom- en inteereffect. De commissie is niet gebleken dat de consument schade heeft geleden omdat hij niet is geïnformeerd over het hefboom- en inteereffect. Ten aanzien van het hefboom- en inteereffect is niet gebleken dat in de verzekeringsvoorwaarden bedingen staan die oneerlijk zijn in de zin van de Richtlijn oneerlijke bedingen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van het Reglement Ombudsman en Geschillencommissie Financiële Dienstverlening zoals dat gold van 1 oktober 2014 tot 1 april 2017 en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om:

- het door de Ombudsman Financiële Dienstverlening overgelegde dossier;
- het klachtformulier van de consument;
- de aanvullende stukken van de consument;
- het verweerschrift van de verzekeraar.

1.2 Na het indienen van de klacht heeft de Commissie van Beroep financiële dienstverlening (hierna: CvB) een aantal uitspraken gedaan in min of meer vergelijkbare zaken over beleggingsverzekeringen. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld om te reageren op vijf uitspraken van de CvB die de commissie richtinggevend acht voor de beoordeling van klachten over beleggingsverzekeringen. Deze uitspraken zijn bekend en terug te vinden als: CvB 2017-023A, CvB 2017-035, CvB 2017-036, CvB 2017-043 en CvB 2018-019. Beide partijen zijn voorts in de gelegenheid gesteld om te reageren op de prejudiciële beslissing van de Hoge Raad van 11 februari 2022. Beide partijen zijn voorts in de gelegenheid gesteld om te reageren op de prejudiciële beslissing van de Hoge Raad van 11 februari 2022. De vertegenwoordiger van de consument heeft de reactietermijn ongebruikt laten verstrijken. Per brief van 15 juni 2023 is de vertegenwoordiger van de consument nogmaals in de gelegenheid gesteld alsnog te reageren.

Daarbij is opgemerkt dat de gevraagde reactie per post moet worden opgestuurd, omdat de correspondentie ten aanzien van de klacht niet digitaal verloopt. De vertegenwoordiger van de consument heeft deze termijn ook ongebruikt laten verstrijken. De verzekeraar heeft een reactie op de prejudiciële beslissing ingediend.

1.3 Partijen hebben een deel van de klacht geschikt. Daarbij hebben zij gekozen een deel van de klacht van de consument alsnog ter beslechting aan de commissie voor te leggen. Een en ander is vastgelegd in een voorovereenkomst van 21 september 2018 (hierna verder: de vaststellingsovereenkomst), die partijen in het geding hebben gebracht.

1.4 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door de heer M. Van Rossum, professioneel vertegenwoordiger. De verzekeraar is in deze zaak vertegenwoordigd door haar advocaten, aanvankelijk mr. S.M. Bordewijk, later mrs. A.E.C Wissink en M.B.C. Kloppenburg.

1.5 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.6 De consument en de verzekeraar hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument en zijn echtgenote hadden na bemiddeling en advisering van een tussenpersoon een beleggingsverzekering bij de verzekeraar, met de naam Flexibel Verzekerd Beleggen. Het was een universal life verzekering met ingangsdatum 28 maart 1998 en einddatum 28 maart 2028. De jaarpremie bedroeg NLG 1.800,-. De consument heeft gekozen voor een belegging van 100% in het Mix Fonds.

2.2 De verzekering was een beleggingsverzekering waarbij het volgende was verzekerd:

- een uitkering bij leven van de consument en zijn echtgenote op de einddatum gelijk aan de waarde van de opgebouwde participaties;
- een uitkering bij overlijden van de consument of zijn echtgenote voor de eind-datum van NLG 200.000,- of van 110% van de opgebouwde waarde als dit een hoger bedrag vertegenwoordigt.

2.3 In de precontractuele fase, dan wel bij of rond de totstandkoming van de verzekering is de volgende productdocumentatie aan de consument verstrekt:

- een offerte gedateerd 8 oktober 1997
- een polisblad gedateerd 1 mei 1998
- het Prospectus levensverzekering in beleggingseenheden
- de Voorwaarden voor verzekeringen van 31 augustus 1990

2.4 In de voorwaarden is onder meer de volgende bepaling opgenomen:

> *Administratie- en beheerskosten. Overlijdensrisicopremie*
> *Artikel 3D*
> *1. Op de voor de verzekeringnemer uitstaande participaties in de door hem aangegeven fondsen zal iedere kalendermaand een vergoeding voor de door de Maatschappij in verband met deze verzekering gemaakte administratie- en beheerskosten in mindering worden gebracht, alsmede de over de betreffende kalendermaand verschuldigde overlijdensrisicopremie.*
> *2. Indien de waarde van de in het eerste lid bedoelde participaties in de betreffende kalendermaand onvoldoende blijkt te zijn om daarop de over die maand verschuldigde administratie- en beheerskosten en overlijdensrisicopremie geheel in mindering te brengen, vervalt de verzekering per de laatste dag van die maand. Indien de verzekering per die dag afkoopwaarde heeft wordt deze aan de verzekeringnemer uitgekeerd tegen inlevering van de polis.*

2.5 Op het polisblad staat over de premie voor het overlijdensrisico:

> *"Extra aantekening premie*
> *Een gedeelde van de op blad 2 van deze polis vermelde premie, groot f 857,50, zijnde de risicopremie op het leven van verzekerde 1, is te voldoen door verzekerde 2.*
> *Een gedeelte van de op blad 2 van deze polis vermelde premie, groot f 557,50, zijnde de risicopremie op het leven van verzekerde 2, is te voldoen door verzekerde 1.*
> *Het restant is te voldoen door verzekerde 1."*

2.6 Op de verzekering zijn de Regeling informatieverstrekking verzekeringnemers (Riav) 1994 en de Code Rendement en Risico (CRR) 1997 van toepassing.

2.7 Bij brief van 9 maart 2006 heeft de verzekeraar de consument geïnformeerd dat een bedrag van € 87,61 aan zijn verzekering wordt toegevoegd naar aanleiding van een herberekening van de waarde van zijn beleggingsverzekering omdat de offertesoftware voor beleggingsverzekeringen in het verleden op een andere wijze rekende dan het interne administratiesysteem van de verzekeraar.

2.8 Op 19 maart 2008 heeft de consument een e-mail aan zijn tussenpersoon gestuurd waarin hij onder meer schrijft:

> *"(…) Deze polis is in eerste instantie bedoeld als overlijdensrisico verzekering. Toch? Was toen gekoppeld aan de hypotheek?*
> *Zou het lonend zijn om deze polis te beëindigen (loopt nu ca. 10 jaar) en daarna een nieuwe losse polis afsluit, wat zou dat dan gaan kosten. (…)"*

2.9 Naar aanleiding van een informatieverzoek van de consument van 25 januari 2007 heeft de verzekeraar bij brief van 14 februari 2007 een aantal vragen beantwoord over onder meer de kosten en risicopremies en hoe deze worden ingehouden. Bij brief van 19 juni 2007 heeft de consument de verzekeraar aansprakelijk gesteld voor diverse vorderingen met betrekking tot zijn beleggingsverzekering.

2.10 Bij brief van 10 april 2012 heeft de verzekeraar de consument bericht dat hij recht heeft op een compensatie van € 12,37 voor te hoge kosten. De consument heeft geen compensatie ontvangen voor vergoeding van het hefboom-en inteereffect.

2.11 Bij brief van 26 mei 2014 heeft de consument bij de verzekeraar een klacht ingediend met betrekking tot de verzekering. De verzekeraar heeft bij brief van 23 juli 2014 op deze klacht gereageerd en alle aansprakelijkheid van de hand gewezen. De consument heeft zijn brief van 26 mei 2014 bij brief van 2 juli 2014 aangevuld en een specificatie verzocht van onder meer de ingehouden kosten en premies. De verzekeraar heeft bij brief van 20 augustus 2014 gereageerd en daarbij een overzicht van de ingehouden kosten en risicopremies verstrekt.

2.12 De verzekering is afgekocht per 17 mei 2014. De afkoopwaarde van € 10.024,83 is aan de consument uitgekeerd.

De klacht en vordering

2.13 Op grond van de vaststellingsovereenkomst is het geschil beperkt tot de volgende klachtonderdelen:

- De informatieverstrekking over de hoogte van de verrekende risicopremies (voor het overlijdensrisico) en de invloed daarvan op het rendement,
- Het waarschuwen door NN voor bepaalde gevolgen van de risicopremies, bekend onder de term "hefboomeffect",
- De informatieverstrekking over, dan wel waarschuwing voor gestelde beleggings-risico's die aan de verzekeringsovereenkomsten verbonden zouden zijn onder invloed van bedoeld "hefboomeffect".

2.14 De consument betoogt dat het risicopremiebeding in artikel 3D van de voorwaarden oneerlijk is in de zin van de Richtlijn oneerlijke bedingen[1]. Het beding ontbeert materiële transparantie, ten aanzien van (de wijze van berekening van) de risicopremies en daarmee van de economische gevolgen van het beding. Ook is het niet transparant over het hefboom- en inteereffect van de risicopremies en daarmee over de concrete werking van het universal life-mechanisme. Het beding is voorts in strijd met de goede trouw omdat sprake is van een aanzienlijke verstoring van het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van partijen ten nadele van de consument. Als de consument eerlijk en afzonderlijk over het risicopremiebeding zou hebben kunnen onderhandelen en dus volledig nauwkeurig en begrijpelijk was geïnformeerd over de aan de universal life-methodiek verbonden wijze van berekening van de risicopremies, dan had de verzekeraar er niet redelijkerwijs van uit mogen gaan dat de consument het beding had aanvaard. Gezien de werking van het beding ligt dit niet voor de hand, omdat de kans veel groter is dat sprake is van een negatief hefboomeffect dan van een positief hefboomeffect. De bewijslast van het tegendeel ligt volgens de consument bij de verzekeraar. De consument heeft verder bij de eerste de beste gelegenheid dat hij adequaat werd geïnformeerd over de werking van het universal life effect, schadebeperkende maatregelen getroffen.

2.15 Ook stelt de consument dat op de verzekeraar een informatieverplichting rust met betrekking tot het hefboom- en inteereffect en dat deze informatieverplichting zich niet beperkt tot situaties waarin sprake is van het "bijzonder risico" dat de verzekering als gevolg van het hefboom- en inteereffect vervalt.

Het verweer

2.16 De verzekeraar heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Vaststellingsovereenkomst

3.1 Partijen hebben het geschil in de vaststellingsovereenkomst beperkt tot de daarin genoemde punten. Deze klachten zal de commissie hierna dan ook inhoudelijk beoordelen.

Uitgangspunt voor de beoordeling

3.2 Het uitgangspunt voor de beoordeling van de klacht is dat de commissie de richtinggevende uitspraken van de CvB volgt.

[1] Richtlijn 93/13/EEG

Daaraan ligt de gedachte ten grondslag dat het van belang is dat de beoordeling van grote aantallen klachten over beleggingsverzekeringen op vergelijkbare maatstaven plaatsvindt, wat bijdraagt aan de rechtsgelijkheid en de rechtszekerheid. Verder acht de commissie het niet in het belang van de consument om zonder zwaarwegende redenen af te wijken van de uitspraken van de CvB, omdat zij partijen daarmee nodeloos zou dwingen hoger beroep in te stellen. Dit betekent dat de Commissie zich gebonden acht aan de richtinggevende uitspraken van de CvB en dat slechts in zeer bijzondere omstandigheden aanleiding zal bestaan om daarvan af te wijken.

Hefboom- en inteereffect

3.3 De CvB heeft in haar uitspraak met nummer CvB 2018-019 het hefboom- en inteereffect als volgt omschreven.

3.4 Bij universal-life verzekeringen komt de verzekerde overlijdensuitkering in de eerste plaats ten laste van de opgebouwde beleggingen, zodat telkens slechts overlijdens-risicopremie hoeft te worden betaald over het (hierna als risicokapitaal aan te duiden) verschil tussen de reeds opgebouwde waarde van de beleggingen en het bij overlijden verzekerde bedrag. Als het rendement van de beleggingen op een zeker moment achterblijft bij de verwachting waarvan bij het sluiten van de verzekering was uitgegaan, valt het bij te verzekeren risicokapitaal hoger uit dan verwacht. Hiervoor zal derhalve ook meer overlijdensrisicopremie moeten worden voldaan dan was verwacht. Deze extra overlijdensrisicopremie komt ten laste van de beleggingen, waardoor de waarde daarvan nog lager uitvalt dan verwacht. Omgekeerd zal bij meevallende rendementen het risicokapitaal juist lager uitvallen dan verwacht, zodat minder overlijdensrisico-premie dan verwacht nodig is, waardoor de waarde van de beleggingen hoger uitvalt. Deze versterkende effecten worden wel aangeduid als het *hefboomeffect.* Ook als het bedrag van de voor een periode verschuldigde overlijdensrisicopremie en (andere) kosten de voor die periode belegde premie overtreft, wordt dat bedrag volledig aan de beleggingen onttrokken, waardoor in dat geval op die beleggingen wordt ingeteerd. Vandaar dat ook wel wordt gesproken van het *hefboom- en inteereffect.* De kans dat op de beleggingen wordt ingeteerd, wordt vergroot indien ook andere factoren tot verhoging van de overlijdensrisicopremie leiden. Zo bepaalt ook de leeftijd de hoogte van de overlijdensrisicopremie: bij een hogere leeftijd is de premie hoger, aangezien de kans dan groter is dat de verzekerde komt te overlijden.[2] Zeker wanneer het overlijdensrisico van personen op hogere leeftijd is verzekerd, heeft dit ieder jaar een aanmerkelijke en steeds grotere stijging van de overlijdensrisicopremie tot gevolg. Het hefboomeffect zal zich voorts sterker doen voelen, naarmate de verzekerde uitkering bij overlijden hoger is. De hoogte van het verwachte rendement is van invloed in die zin, dat bij een optimistische prognose eerder een negatief hefboomeffect en bij een pessimistische prognose juist eerder een positief hefboomeffect zal optreden.

[2] AFM Feitenonderzoek Beleggingsverzekeringen, deel I, 2008, p. 148

Informatieverplichting

3.5 De consument stelt dat op de verzekeraar een informatieverplichting rustte met betrekking tot het hefboom- en inteereffect en dan met name met betrekking tot de (negatieve) invloed van dit effect op de waardeontwikkeling van de verzekering. Indien de commissie de consument in zijn stelling zou volgen - en dus ervan uit zou gaan dat de verzekeraar de consument hierover had moeten informeren en dat de verzekeraar dat ten onrechte niet heeft gedaan - ligt vervolgens de vraag voor of de consument als gevolg daarvan schade heeft geleden. Om dat te kunnen vaststellen moet een vergelijking worden gemaakt tussen de (vermogens)positie waarin de consument zich nu bevindt en de (vermogens)positie waarin de consument zich zou hebben bevonden als de verzekeraar geen fout had gemaakt. Met andere woorden; wat zou de consument hebben gedaan als hij bij het afsluiten van de verzekering in 1998 door de verzekeraar was geïnformeerd over de mogelijke negatieve invloed van het hefboom- en inteereffect op de waardeontwikkeling van de verzekering en zou hij dan nu beter af zijn geweest? De commissie realiseert zich dat die vraag nu, achteraf, lastig te beantwoorden is, maar uitgangspunt is wel dat op de consument de last rust om voldoende concreet te stellen wat hij in 1998 zou hebben gedaan als hij wel juist zou zijn geïnformeerd en dat hij daarbij feiten en omstandigheden zal moeten aandragen die dat tenminste aannemelijk maken.

3.6 Over de vraag wat hij in 1998 zou hebben gedaan is de consument niet concreet geweest. Hij stelt in de kern niet meer dan dat, als hij had geweten van de mogelijke negatieve werking van het hefboom- en inteereffect, hij de verzekering niet zou hebben afgesloten, althans niet onder dezelfde voorwaarden. De commissie acht dat echter niet zonder meer aannemelijk. Daarbij is van belang dat de onderhavige verzekering is afgesloten in combinatie met een door de verzekeraar verstrekte hypothecaire geldlening en – blijkens de e-mail van de consument van 19 maart 2008 – voornamelijk bedoeld was om, mede tot zekerheid van de verzekeraar als geldverstrekker, het overlijdensrisico af te dekken. Tegen die achtergrond zal de consument ten minste aannemelijk moeten maken dat hij, indien hij was geïnformeerd over het hefboom- en inteereffect, in 1998 op een andere wijze het overlijdensrisico zou hebben afgedekt en dat de verzekeraar daar als geldverstrekker ook mee zou hebben ingestemd. De consument stelt daar niets over en de commissie acht dat ook niet heel waarschijnlijk, omdat de consument er juist welbewust voor gekozen heeft het overlijdensrisico af te dekken met een bij de verzekeraar af te sluiten beleggingsverzekering. De consument wist daarbij dat het grootste deel van de jaarpremie van NLG 1.800,- zou worden aangewend als overlijdensrisicopremie. Op het polisblad werd immers onder ‘extra aantekening premie’ die risicopremie genoemd: NLG 857,50 en NLG 557,50, opgeteld een bedrag van NLG 1.415,-. Bij de keuze voor een beleggingsverzekering zal vast ook hebben meegespeeld dat de hoop of de verwachting bestond dat niet alleen het overlijdensrisico zou zijn afgedekt, maar dat ook nog een bedrag vrij zou komen uit de beleggingsverzekering, omdat deze goed zou hebben gerendeerd.

De hoogte van die uitkering lijkt echter niet de belangrijkste factor bij de keuze voor deze verzekering te zijn geweest. Zie ook de e-mail van de consument van 19 maart 2008.

3.7 Verder is van belang dat de consument nu, achteraf gezien, weliswaar stelt dat hij ontevreden is met de negatieve werking van het hefboom- en inteereffect, maar dat in 1998 nog helemaal niet vaststond dat dat effect zich ook daadwerkelijk zou voordoen. De verwachting bij de keuze voor een beleggingsverzekering zal toch zijn geweest dat op de beleggingen een positief rendement zou worden behaald en in dat geval doen de negatieve gevolgen van het hefboom- en inteereffect zich niet, althans in veel mindere mate voor en kan het ook een positieve werking hebben. Tegen deze achtergrond is het zonder nadere toelichting, die ontbreekt, niet heel waarschijnlijk dat de consument in 1998, indien hij was geïnformeerd over de mogelijke negatieve werking van het hefboom- en inteereffect op het te behalen rendement, hij de verzekering niet zou hebben afgesloten of dat hij dan voor een andere overlijdensrisicodekking zou hebben gekozen.

3.8 De stelling van de consument dat hij in 2014, toen hij wel adequaat werd geïnformeerd over de werking van het hefboom- en inteereffect, meteen heeft ingegrepen – de consument heeft de verzekering afgekocht – leidt niet tot een ander oordeel. Het is zeer waarschijnlijk dat de situatie in 2014 aanzienlijk anders was dan in 1998[3]. Zo zal het inkomen van de consument zijn gewijzigd en zullen inmiddels de waarde van de woning gestegen en de hypoheekrente gedaald zijn ten opzichte van de situatie in 1998, hetgeen gevolgen heeft voor de verhouding tussen de woningwaarde en de hypotheek-schuld en de daaraan verbonden maandlasten en daarmee voor de zekerheidspositie van de geldverstrekker. Dat alles roept de vraag op of in 2014 de overlijdenrisico-verzekering nog steeds nodig was en of de consument tegen een lagere premie elders een overlijdensrisicoverzekering kon afsluiten en het voordeliger was de verzekering met een positief resultaat af te kopen. Consument stelt over dat alles echter niets en onder die omstandigheden kan aan het enkele feit dat de consument om hem moverende redenen in 2014 heeft gekozen voor afkoop niet de gevolgtrekking worden verbonden dat de consument de verzekering in 1998 niet of niet onder dezelfde voorwaarden had afgesloten als hij op dat moment was geïnformeerd over de mogelijke negatieve werking van het hefboom- en inteereffect.

3.9 De slotsom is dat op basis van hetgeen de consument daartoe heeft aangedragen niet kan worden vastgesteld wat de consument zou hebben gedaan als hij bij het afsluiten van de verzekering in 1998 door de verzekeraar was geïnformeerd over de mogelijke negatieve invloed van het hefboom- en inteereffect op de waardeontwikkeling van de verzekering en of hij dan nu beter af zou zijn geweest.

[3] Op pag 27 PD staat dat Hypotheek in 2008 is overgegaan naar Hypinvest

Bij die stand van zaken kan de commissie niet vaststellen dat de consument enige schade heeft geleden als gevolg van de omstandigheid dat hij in 1998 niet is geïnformeerd over de mogelijke negatieve gevolgen van het hefboom- en inteereffect. De vordering is reeds daarom niet toewijsbaar.

Oneerlijk beding

3.10 De commissie is van oordeel dat van oneerlijkheid in de door de consument bedoelde zin geen sprake is. De commissie verwijst in dit verband naar de uitspraak van de CvB met nummer CvB Kifid 2018-010. Los van de vraag of sprake is van een transparant beding, oordeelt de CvB in deze uitspraak dat niet kan worden geoordeeld dat de in de voorwaarden opgenomen bedingen die tot het intreden van het hefboom- en inteereffect kunnen leiden – in strijd met de goede trouw – het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende verplichtingen van de partijen ten nadele van de consument aanzienlijk verstoren. Gelet op het feit dat het hefboom- en inteereffect ook een positieve werking kan hebben, in die zin dat bij een hoger dan verwacht rendement de te betalen overlijdensrisicopremie omlaag zal gaan en de omstandigheid dat de daadwerkelijke omvang van het hefboomeffect over het algemeen beperkt is, kan niet worden gezegd dat de verzekeraar er redelijkerwijs niet van uit kon gaan dat het beding door de consument ook zou zijn aanvaard als daarover afzonderlijk was onderhandeld.

3.11 De consument heeft aangevoerd dat dit niet het geval zou zijn omdat de kans veel groter is dat sprake is van een negatief hefboomeffect dan van een positief hefboom-effect. De consument baseert deze stelling op een in een door hem gekozen voorbeeldzaak in de offerte gehanteerde rendementen en op een aantal rendementscijfers die hij zelf heeft aangevoerd. In de offerte zijn rendementen gehanteerd van 15% (minimum) en 17,3% (gemiddeld), terwijl de consument stelt dat een Nederlands fonds van aandelen en obligaties over een langere periode hooguit een rendement van 5 tot 6% zal behalen. Deze laatste cijfers heeft de consument echter niet onderbouwd, terwijl de in de offerte van de consument lagere voorbeeld-rendementen zijn gehanteerd dan in de door hem aangehaalde voorbeeldzaak, namelijk 9,5% (minimum) en 10,2% (gemiddeld). Deze in de offerte genoemde rendementen zijn verder volgens de toelichting in de offerte afgeleid van rendementen die in de daaraan voorafgaande 20 jaar zijn gerealiseerd. Vanaf de datum van de oprichting van de fondsen zijn dit de werkelijke rendementen, terwijl voor de periode daaraan voorafgaand is uitgegaan van objectieve marktgemiddelden. De offerte vermeldt voorts dat de gebruikte voorbeeldpercentages in overeenstemming zijn met de CRR. De stelling van de consument lijkt dan ook te zijn ingegeven door tegenvallende beleggingsresultaten en kan daarom niet tot een ander oordeel van de commissie leiden, ook niet omdat – zoals de commissie hiervoor al heeft overwogen – de omvang van het hefboomeffect in het algemeen beperkt is.

3.12 De stellingen van de consument dat de verzekeraar er redelijkerwijs niet van uit kon gaan dat het beding door de consument ook zou zijn aanvaard als daarover afzonderlijk was onderhandeld omdat de consument bij de eerste de beste gelegenheid dat hij adequaat werd geïnformeerd over de werking van het universal life effect (ofwel het hefboom- en inteereffect), de verzekering heeft afgekocht, stuit reeds af op hetgeen daarover onder nummer 3.8 is overwogen.

3.13 De slotsom is dat niet is gebleken dat de bedingen in de voorwaarden die zouden kunnen leiden tot het intreden van het hefboom- en inteereffect als oneerlijk in de zin van de Richtlijn oneerlijke bedingen zijn aan te merken .

Conclusie

3.14 Naar het oordeel van de commissie is niet gebleken dat de consument schade heeft geleden omdat hij niet is geïnformeerd over het hefboom- en inteereffect. Verder is het de commissie niet gebleken dat de bedingen in de voorwaarden die zouden kunnen leiden tot het intreden van het hefboom- en inteereffect, oneerlijk zijn in de zin van de Richtlijn oneerlijke bedingen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Aard uitspraak en beroepsmogelijkheden

In regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022 is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 46 van het Reglement.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl